

ГЛОСАРІЙ ПРИВИДІВ

розширяться
набувати більшої форми.

проявлятися
робити так, щоби примару могли бачити люди.

притулок
місце, де мешкають привиди.

переміщатися
проходити крізь стіни, двері та інші тверді предмети.

стиска́тися
набувати меншої форми.

каламутити
перебувати в стані, коли привид відчуває нудоту.

тверді
люди, тварини чи предмети,
крізь які не можна бачити.

вивертати
те саме, що блювати.

плівати
вільно переміщатися у повітрі.

голосіти
видавати звуки, щоби люди їх почули.

РОЗДІЛ 1

НОВА СПРАВА

Тав! Гав!

— Космо! Ні! — Каз встиг схопити Космо за півтори секунди до того, як той мав вилетіти назовні крізь вікно майстерні. Каз визирнув у вікно, але не побачив нічого, що аж так могло схвилювати собаку.

— Тобі не можна назовні! — сварив його Каз. — Про що ти взагалі думав?

Космо опустил очі. Його хвіст звиснув.

— Він же пес, Казе, — промовила Клер, відірвавшись від домашнього

завдання. — Він-бо не знає, що привидам небезпечно перебувати на вулиці.

Клер простягнула руку, щоб погладити Космо, проте, оскільки дівчинка була твердою, та пройшла крізь собаку.

— Він *мусить* знати, — сказав Каз, міцно притискаючи собаку до грудей. — Він бачив, що стається, коли привиди виходять назовні.

Космо з мамою, татом, бабусяю, дідусем, молодшим братом малим Джоном, старшим братом Фіном і Казом раніше мешкали в старій школі. Фін любляв висовувати руку чи ногу крізь стіну назовні, щоб нажахати Каза і малого Джона. Одного дня, коли хлопчики-привиди грали в «Не наближайся!», Фін задалеко просунув голову крізь стіну, і тоді все його тіло *ви-и-и-тягнуло* назовні. Бабуся з дідусем

намагалися врятувати Фіна і теж опинилися надворі. І їх усіх здуло.

— До того ж Космо сам перебував назовні якийсь час, — нагадав Каз.

Минулого літа до старої школи приїхали якісь люди на великих вантажівках із великими важкими кулями для зносу. Вони зруйнували її, тож решта родини Каза теж опинилася назовні. Як і Фіна з бабусею та дідусем, їх розкидав вітер. Каз опинився тут, у бібліотеці. Йому пощастило знайти Космо кілька тижнів тому, коли вони з Клер розгадували одну примарну таємницю. Як же давно він не бачив нікого зі своєї сім'ї!

Тепер Космо звивався і вигинався в обіймах Каза. Але хлопчик-привид лише міцніше його до себе притискав.

— Не думаю, що твоєму собаці подобається, коли його так міцно тримають, Казе, — зауважив Бекет. Ще один

привид, який мешкав у бібліотеці. Він жив тут набагато довше за Каза. Хлопчик послабив обійми, пес-привид вирвався з його рук і... поплив назад до вікна.

Каз зітхнув. «Та що ж там таке?» — подумав він. Космо ще ніколи не виявляв такої цікавості до зовнішнього світу.

— Клер, ти не могла б засунути завісу? — попросив Каз, знову хапаючи собаку. — Якщо Космо не бачитиме, що там, то, може, заспокоїться.

— А чому ти не засунеш завісу, га, Казе? — спитав Бекет.

— Бо не можу, — відповів Каз. І Бекет це чудово знав.

Каз просто не мав цих навичок, як інші привиди. Він, звісно, намагався їх опанувати. Направду намагався. Але це давалося йому важко. І практикуватися він не любив. То що ж вдієш?

— Звідки ти знаєш, що не зможеш засунути завісу? — спитав Бекет. — Хіба ти намагався?

— Дійсно, Казе, — промовила Клер. — Тепер, коли ти вмієш підіймати тверді предмети, може, ти зможеш засунути завісу?

Каз щойно навчився підіймати тверді предмети. У нього це ще не дуже добре виходило. До того ж підняти твердий предмет і потягнути завісу, змусивши її рухатись, — це не те саме.

Але Каз був готовий спробувати.

Однією рукою міцно обхопивши Космо, другою Каз узявся за завісу і *потягну-у-у-у-у-у* її.

Завіса не ворухнулась.

— Спробуй стиснути сильніше, — порадила Клер.

Каз стиснув дужче, але великий палець пройшов крізь завісу.

Клер, підійшовши, смикнула завісу. Космо тихо заскавучав, коли вона затулила вікно.

— Тепер можеш бігти, — дозволив Каз, відпускаючи собаку.

Бекет цокнув язиком.

— Як Каз навчиться щось робити сам, якщо ти повсякчас усе робиш за нього? — спитав він у Клер.

Та не встигла дівчинка відповісти, як її телефон задзвонив. Вона схопила його зі столу.

— Алло?.. Так... Так, правда... Я мисливиця за привидами... — заправивши пасмо волосся за вухо, вона всміхнулася Казу. — Так, це означає, що я розгадую таємниці, пов'язані з привидами... Так... Так... Звісно! Яка в тебе адреса?.. Гарзд, буду. Стривай, як ти про мене дізнався?.. Чудово! Так, домовились. Зараз буду.